Pagina tuturor sporturilor

O echipă a săptămânii şi la rugby!

Consideraţiuni după matchurile de Duminecă

RUGBY

Ziua a treia din retur a adus matchuri slabe din punct de vedere al spectacolului.

Singura partidă care a corespuns în oarecare măsură a fost acea dintre Stadiul Român şi P. T. T., dar şi aceasta numai prin deciziunea cu care s'a jucat. In ce priveşte calitatea rugbyului desfăşurat avem rezerve de făcut.

O constatare tristă o constitue jocul înaintaşilor din echipele noastre.

S'a infiltrat o mentalitate de a se juca majoritatea partidelor pe joc de înaintare. Foarte frumos gând, dar extrem de greu de aplicat. Jocul de înaintare are şi el fineţele lui şi în special are norme cu totul grele de aplicat şi pentru care se cere rutină specială şi antrenament.

La noi s'a adoptat numai idea de a se juca pe înaintare; sau mai bine zis idea de a se închide jocul. In ce priveşte partea doua acea a aplicării corecte a acestui sistem, nu mai suntem de acord cu ceeace practică cluburile noastre. Un joc confuz, plin de lovituri de asociaţie, fără control al bolnavului, un joc dezlănţuit în care echipele nu mai urmăresc de multe ori balonul ci picioarele adversarilor.

La mai toate partidele asistăm la acest fel de joc.

Este o constatare tristă, mai ales că în toamnă aveam mari speranţe, după ce asistasem la finala Cupei Gabriel Marinescu, când înaintaşii universitarilor şi ai T. C. R.-ului practicaseră un joc de înaintare de clasă mare.

Credem că domnii conducători de club se vor desmetici la timp spre a împiedica introducerea unui sistem de joc, pe care ne obişnuisem să-l vedem rătăcit doar în câmpul categoriilor inferioare.

Rolul înaintaşilor este bine definit în jocul de rugby, şi el nu trebueşte exagerat, pentru că atunci ajungem la o amestecătură de joc de rugby cu joc de asociaţie. In rugbyul român s'a dus o luptă grea spre a se îndepărta acest joc de începători; acest joc în care accidentele se repet. cu regularitate şi în care spectacolul este complectamente înlăturat.

Din alt punct de vedere am avea de făcut o critică echipelor noastre.

Se exagerează jucându-se numai pentru puncte şi neglijându-se partea tehnică a jocului. In adevăr matchul de campionat, cere acest fel de a vedea.

Dar în rugby se recomandă şi nota de spectacol. Un sport care nu a pătruns în massele sportive, un sport care are nevoie să se afirme. Ori din acest punct de vedere în primul rând, trebueşte păzită nota de spectacol.

Un exemplu l-am putea da în echipa campioană, echipă capabilă să furnizeze cel mai complect joc, având echipa cea mai bine sudată, cu elemente bune în toate compartimentele şi în special cu o vechime în practicarea unui joc frumos. In matchul de Duminică nu au jucat. Nu au vrut sau au fost împiedecaţi de adversari? Acesta este o problemă care poate fi rezolvată imediat prin răspunsul că verzii aveau posibilitatea să-şi impună jocul.

Nu au făcut acest lucru din indolenţă, din mentalitatea greşită, că atunci când ai 14 puncte avans nu mai este nevoe să te consumi.

Suntem de acord cu acest punct de vedere, însă nu sunt de acord spectatorii cari au plecat cu impresia că echipa campioană a ţării nu ştie să joace rugby.

Ori pentru a schimba această părere a spectatorului, echipa este datoare să joace atent şi bine în orice partidă, oricât de uşoară ar fi ea.

Titlul de campion implică anumite obligaţiuni morale, în afara calculului de puncte din clasament.

Acest principiu se aplică în orice sport dar mai cu seamă în rugby şi mai ales în rugbyul român.

Echipa săptămânii

Urmând o tradiţie din alte sporturi, dacă după partidele din 27 Martie am căuta să selecţionăm o echipă a săptămânii, am ajunge la:

Fundaş: *Popescu Colibaşi.*

Treisferturi: *Virgil Munteanu, Chrissoveloni, Bogos, Damian.*

Mijlocaşi: *Nelu Popa* şi *C. Turuţ.*

Linia III: *Irimia, Kurtzbauer* şi *Vasile Niculescu.*

Linia II: *Burlescu* şi *Crivăţ.*

Linia I: *Bârsan, Bolţeanu* şi *Ciupea.*

O simplă echipă în care intră în consideraţie numai forma jucătorilor din matchurile din 27 Martie şi mai ales numai acei jucători cari au activat în această zi.

Programul matchurilor din 3 Aprilie

Categoria Onoare

T.C.R.—Vif. Dacia, teren I, ora 16.

Sportul Studenţesc — P.T.T., teren II, ora 16.

Stadiul Român — C.F.R., teren III ora 16.

R.C.B. — R.C. 13, teren IV, ora 16.

Categoria Promoţie

C.F.R. — Stadiul Român, teren I, ora 10.30.

Sportul Studenţesc — Victoria, teren II, ora 10.30.

Categoria II-a

Vif. Dacia — Avântul Sportiv, teren III, ora 10.30.

R.C.B.—P.T.T., teren IV, ora 10.30.

T.C.R. — C.F.R., teren III, ora 9.

Sportul Studenţesc — Victoria, teren II, ora 9.

Bergamanschi-Battesini învingători în cursa internaţională din Milano

CICLISM

MILANO, 28. — Pe velodromul Vigorelli a avut loc eri prima manifestaţie internaţională ciclistă. S'a alergat o cursă pe echipe pe o durată de două ore.

A învins echipa Bergamanschi-Battesini (Italiia), urmată în ordine de echipele italiene: Guerra — Almo şi Bini — Bailo.

Echipa învingătoare a parcurs în acest timp 92 km.

Adunarea generală a Ligii regionale de hockey

Aseară a avut loc adunarea generală a Ligii regionale de hockey pe ghiaţă. După ce s'a dat citire activităţii financiare a Ligii s'a luat, printre altele, o hotărîre de mare însemnătate: în viitorul sezon se va forma o reprezentativă de juniori care va susţine câteva matchuri publice.

După aceia s'a procedat la alegerea noului comitet de conducere care este compus astfel: ing. Cantacuzino, Const. Leoveanu, Victor Tănase, Piky Kroner. Cenzori: d-nii: Paul Petre, Pohrib şi Pârvulescu.

Sport Şcolar

A. S. ROMA—UNIREA 3-2 (2-1)

Eri s'a disputat matchul dintre susnumitele echipe terminat cu victoria finală a A. S. Romei care a făcut un match foarte bun. Matchul conta pentru campionatul echipelor neafiliate. Au marcat în ordine; în minutul 11 printr'un shoot dela 40 metri Also Bella. In minutul 25 survine egalarea, dintr'o poziţie de offside.

In minutele 32, 54 şi 72 au fost marcate celelalte goaluri. S'au remarcat dela învingători Lullu Gheorghe Bella şi Marius, iar dela învinşi apărarea imediată.

A. S. ROMA. Iulius, Măcelaru, Ţicu, Marius, Bella, Aronescu, Iucovici, Gică, Lulu, Villy Gheorghe.

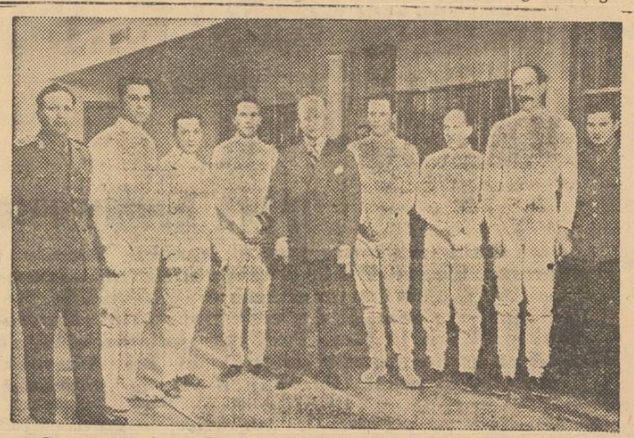

Concurenţii la probele de scrimă pentru cupa Neagu Boerescu, care s'a disputat Sâmbătă seara.

Recordul mondial al recordurilor mondiale...

Shrubb, Nurmi şi Owens realizatori „la comandă" de recorduri mondiale

ATLETISM

Intotdeauna vestea realizării unui record mondial a fost răspândalizează o astfel de performanţă — dită pe întreg globul. atletul care re ameliorând performanţele celor mai bun predecesor — se presupune că se găseşte într'o excelentă condiţie fizică rezultat al unui metodic şi serios antreament pe o pistă mai mult decât bună şi pe un timp favorabil.

Nu vom discuta în ce măsură un record mondial la o anumită probă este mai valoros decât un altul la altă probă.

Vom căuta numai ca, din glorile atletismului mondial să scoatem câteva nume care au reuşit într'un interval de timp de o jumătate până la o oră să amelioreze două sau mai multe recorduri mondiale.

La 5 Noembrie 1904 pe stadionul Hotspur Park din Glasgow, Alfred Shrubb — pe o pistă cu iarbă — a fost până la Nurmi singurul rege neîncoronat al curselor de fond. Incercând baterea recordului la o oră, a reuşit ameliorarea recordurilor mondialee pe 7, 8, 9, 10 mile şi însfârşit la o oră.

Dacă s'ar fi măsurat timpul şi la 10.000 m. şi 15.000 m. desigur că şi pe aceste distanţe s'ar fi obţinut noui recorduri.

Nurmi „lucrează" pe organizatori

Despre „finlandezul sburător" nu este nevoe să vorbim prea mult. Faima lui a adus împotrivă-i pe organizatorii Olimpiadei dela Paris din 1924. Aceştia voind să-l „lucreze" pe Nurmi, au fixat cursele de 1500 m. şi 5000 m. la un interval de numai o oră, în speranţa că Nurmi nu va mai concura. Văzând acestea, Nurmi a făcut o „repetiţie" acasă în Finlanda şi la 19 Iunie 1924 reuşeşte două noui recorduri mondiale, în tovărăşia unor adversari net inferiori. La 1500 m. stabileşte 3 m. 52 sec. 6 (la 800: 2 m. 01 sec.) iar la 5000 m. 14 m. 28 sec. 2. Aceste două recorduri au fost stabilite la numai 50 minute interval. La Paris Nurmi nu mai doboară aceste două recorduri, dar obţine ceeace nu voiau organizatorii: câştigă cele două curse.

In 7 Octombrie 1928, la Berlin, Nurmi reuşeşte o nouă vânătoare de recorduri. In urma unei pregătiri minuţioase, având ca scop doborârea recordului la o oră, ţinut de Jean Bouin. Nurmi reuşeşte la data de mai sus ameliorarea acestui record cu aproape 200 m. In trecere, Nurmi mai ameliorează recordurile mondiale la 15 km. şi 10 mile.

Patru recorduri mondiale in 90 minute

Şi cu toate acestea, nu Paavo Nurmi a realizat cele mai excepţionale performanţe. Ele se leagă de numele lui Jesse Owens, atletul pentru care nu se găsesc atribute. Cel care la Berlin a câştigat patru titluri olimpice, a reuşit în 1935 la Ann Arbor ameliorarea a nu mai puţin de patru recorduri mondiale, în patru probe diferite.

La 25 Mai 1935 ia parte la concursul celor 10 universităţi (Big Ten). Participă întâi la 100 yardzi, unde din cauza unei plecări extrem dee târzii nu reuşeşte decât să egaleze recordul mondial pe această distanţă cu 9 sec. 4.

După 100 yardzi urma săritura în lungimee. Ştiind că va trebui să participe la încă două probe pentru câştigarea de puncte, Owens îşi mă-soară paşii, face un semn la 792 cm., sare o singură dată şi... nou record mondial de 813 cm. este performanţa lui.

In timp ce ceilalţi concurenţi sar mai departe la lungime, Jesse face antrenament la garduri — anume la 220 yardzi la care lua parte şi temutul său adversar Hardin.

Frica de Hardin l-a stăpânit până la al 3-lea gard, când Owens nu mai are pe nimeni în faţă. Cursa o termină în 22 sec. 6, nou record mondial.

A patra cursă a zilei: 220 yardzi plat. Owens este obosit, pleacă, dar până la 100 yardzi nu recuperează nimic în faţa celorlalţi adversari. De aici însă, după declaraţiile lui, nişte aripi nevăzute îl poartă spre sosire, trece primul linia şi cronometrul arată 20 sec. 3, nou record mondial, al patrulea în aceeaşi zi.

Din cele de mai sus se vede că recordul recordurilor mondiale aparţine lui Yesse Owens, trecut în rândurile profesioniştilor.

SKY

Un concurs internaţional de coborâre

MILANO, 28. — La Sestiere a avut loc un concurs internaţional de coborcre cu skiul. Rezultatele finale sunt:

Domni

1. Joseph Pertsch (Germania) 288.02 puncte.
2. Hans Lantschner (Germania) 285,62 puncte.
3. Agnel (Franţa) 283,08 puncte.
4. Seigneur (Franţa) 279,49 puncte.

In ajunul Campionatului naţional

Toate districtele şi-au anunţat participarea

PING-PONG

Am anunţat la timp că Asociaţia Sportivă «Metrom» din Braşov a obţinut dela F. R. P. P. organizarea campionatului naţional. Acest campionat a fost fixat pentru zilele de 2 şi 3 Aprilie

Incă de acum 2 săptămâni clubul organizator a times tuturor grupărilor din ţară, prospectul de organizare. Grupările şi în special cele bucureştene au ridicat obiecţii împotriva unora dintre punctele acestui prospect, cerând modificarea lor. Organizatorii, spre lauda lor, înţelegători au satisfăcut în cea mai mare parte şi pe cât posibil doleanţele grupărilor.

SCHIMBARI ADMISE

S'au admis următoarele schimbări:

a) Echipa domni va fi formată din 5 persoane şi nu numai din 3 iar taxa a fost fixată la 200 lei de echipă.

b) Echipa doamne se va juca sistem „Davis Cup" iar înscrierea costă 150 lei de echipă.

Deasemenea s'a scăzut 20 la sută din taxa de întreţinere.

Dupăcum se poate lesne observa, organizatorii au adus câteva uşurări importante condiţiunilor de participare.

Un singur lucru ar fi trebuit să mai aprobe organizatorii şi suntem siguri că până la urmă se va aranja şi aceasta: să ofere hotel participanţilor şi pentru noaptea de 3 Aprilie deoarece concursul se va termina desigur târziu noaptea şi jucătorii prea obosiţi nu vor putea părăsi imediat Braşovul.

Dacă se va acorda şi acest lucru, nimeni n'ar mai putea susţine că organizatorii n'au făcut maximum de sacrificii pentru a primi cât mai bine pe concurenţii din alte oraşe.

ORGANIZARE IREPROŞABILA

Din punct de vedere al organizării, suntem siguri că braşovenii vor fi la înălţime.

Intr'o convorbire telefonică pe care a avut-o eri redactorul nostru de specialitate cu domnul Bucur, unul dintre principalii factori organizatori acesta din urmă a garantat că concursul va avea loc într'o sală splendidă, mesele de joc vor fi cât se poate de bune, deoarece au fost special comandate. Se va juca cu mingii Erlan mat.

Deasemenea, organizatorii s'au îngrijit din vreme să aibe premii cât mai frumoase şi numeroase. Absolut toate probele vor fi dotate cu cupe, plachete şi medalii, aşa că participanţii nu se vor putea plânge din acest punct de vedere.

Dupăcum se vede, campionatul naţional de anul acesta se anunţă ca cel mai reuşit ce s'a organizat până acum.

Suntem siguri că aşteptările noastre nu vor fi înşelate priceperea conducătorilor clubului «Metrom» d-nii ing. Gr. Rusnac şi Gh. Bucur fiind bine cunoscută.

INSCRIERI NUMEROASE

Până în prezent şi-au anunţat participarea foarte multe grupări din aproape toate Districtele. Singurul District din partea căruia n'a venit încă nici o înscriere este cel din Oradea, ceeace este foarte surprinzător având în vedere că astăzi este ultima zi de înscriere. Probabil însă că până la urmă se va primi şi înscrierea acestora.

Vom mai reveni pe larg asupra campionatului naţional, în numerile noastre viitoare când ne vom spune şi părerea asupra şanselor ce le au atât cluburile cât şi jucătorii în diferitele probe.

G.

Printre rachete

— Clubul SPORTING va participa la campionatul naţional numai cu 3 jucători: Eros, Hagivasiliu şi Şapira cari vor juca la probă pe echipe şi la simplu domni. Nu se ştie însă cum vor fi formate perechile la dublu domni. La mixt Sporting neavând fete jucătorii săi vor face echipă cu jucătoare din alte cluburi: Eros cu d-ra Seeman (S. S. A. G. E.), Şapira cu d-ra Adelştein (Aurora) şi Hagivasiliu cu d-ra Eisenstaedter (O. C. B.).

— SE PARE că Aurora în urma aprobării organizatorilor campionatului naţional, ca proba pe echipe doamne să se dispute sistem «Davis Cup», va renunţa la deplasarea surorilor Mihelfy şi va trimite numai pe d-rele Adelstein şi Abramovici. Ar fi o mare pierdere pentru echipa Bucureştiului, deoarece surorile Mihelfy sunt cele mai bune jucătoare din Bucureşti după d-ra Adelstein.

— COSTICA HEROLD, fostul recordman naţional la Decathlon şi actuală vdeetă la Volley şi Basket, a fost ales membru în comitetul districtului de ping-pong Bucureşti.

— E. SZANTO, excelentul echipier al Sporting Clubului, care a plecat să se stabilească la Nissa, a trebuit să părăsească localitatea depe coasta de Azur şi pentru moment se află la Budapesta unde a reuşit să capete un post.

60.000 jucători sunt legitimaţi în Federaţia engleză de ping-pong. Numărul grupărilor este 3800.

C.F.R.-ul va avea un teren la Giuleşti

VOLLEY-BASKET

In planul de amenajare al stadionului dela Giuleşti s'a rezervat un teren care urmează să fie amenajat pentru nevoile secţiunei ceferiste de volley şi basket.

Terenul va fi pus la punct cât de curând astfel că partidele oficiale de volley şi basket să se dispute, în viitor, la Giuleşti.

D. director Mircea Culiano, preşe dintele secţiunei C.F.R. care se ocupă personal de executarea lucrărilor, depune mari stăruinţe ca terenul să fie înzestrat şi cu tribună spre a fi pusă la dispoziţia publicului.

Cu aceste amenajări terenul ceferist va fi unul din cele mai bune din Capitală.

foiletonul nostru

PORTARUL 9)

un roman din lumea footballului

«Ieri rezervă, astăzi star».

«Uli Feller învinge Alemannia!»

«Jocul senzaţional al lui UliFeller».

«Un debutant, doboară echipa primă din campionatul german».

«Noua vedetă a Vindobonei».

In felul acesta sunau elogioasele cronici.

Când Uli Feller descinse în gara vieneză, era un om vestit, pentru oraşul al cărui articol de export de primă calitate rămânea footballul.

In câteva zile, văzu ce înseamnă gloria. Persoane, care odinioară nu-l băgaseră în seamă, se îngrămădeau acum în jurul lui. Fete care altădată îl priveau dispreţuitoare, îl îmbiau cu cele mai dulci zâmbete.

Niciodată nu bănuise ce puzderie de prieteni putuse adăposti urbea sa natală. «Uli» în sus, «Uli» în jos. Chemări telefonice, invitaţii de toate soiurile, dela binevoitoare, până la plicticoase.

Chiar şi în prăvălie, în profesiunea sa, survenise schimbări bruşte când s'a constatat că celebritatea lui Uli Feller exercită o atracţie deosebită asupra clienţilor. Magazinul era mereu plin şi oricine intra, ţinea morţiş să fie servit doar de Uli Feller.

Acesta era serios şi gânditor şi subita celebritate nu-l zăpăci. E drept că în primele zile nu prea era deprins şi se simţea extrem de măgulit; dar când observă, că nu persoana sa interesa, ci artistul care, Duminică după Duminică se exhibează cu talent în poarta Vindobonei şi că tot atâta importanţă i s'ar acorda, de-ar fi nătâng sau slut, arogant sau modest, croitor sau librar, negru în loc de blond, nu prea se complăcea în noua sa ipostază. Se retrase din cercul prietenilor săi zgomotoşi, rămânând lângă cei potoliţi, citia mult şi gusta din plin orele de singurătate.

Nu uita niciodată să fixeze în bara porţii talismanul său, poza fetei, a cărei adresă o aştepta dela fotograful din Hamburg.

Nu era superstiţios din fire. Dar avea o înclinare deosebită pentru mascote drăguţe, inofensive, dar care stârniau curiozitatea celor din jur. Despre mascota sa, camarazii săi de club nu ştiau mai mult decât că se numia «Eli». Atâta tot. Cum Uli Feller putea fi văzut şi el destul de rar, erau cu toţii încredinţaţi că Uli îşi petrecea timpul liber în tovărăşia lui Eli, astfel încât talismanul avea un duplicat real.

Se scurseseră cinci săptămâni de la matchul berlinez.

Uli Feller pierduse de mult nădejdea că va mai afla cândva cine era, în realitate, drăgălaşa sa mascotă, când primi o scrisoare din Hamburg.

«Ca răspuns la scrisoarea dv. din... avem onoare să vă aducem la cunoştinţă că fotografia cu Nr. 1224 din 1932 aparţine d-rei Iuliana Hartvogt cu locuinţa la d-na Alma Kohl, Hamburg Altona, Kaiser str. 16...!

Uli, nu întârzie să aştearnă aceste rânduri frumoasei fete:

«Mult stimată dudue, am găsit fotografia dv. în împrejurări atât de ciudate, încât aş da oricât să vă înduplect să răspundeţi unui necunoscut.

Vă sunt dv. — adică fotografiei dv. — adânc recunoscător. In pofida acestor rânduri confuze vă rog respectuos să-mi oferiţi prilejul de-a vă exprima personal mulţumiri.

Sunt doar atâtea cazuri ciudate, în care s'au îndrăgostit bărbaţi de fotografia unei femei necunoscute. Impotriva unor astfel de nenorociri, nu ajută decât o grabnică cunoştinţă. Vă rog, onoraţi-mă cu răspunsul dv.

Uli Feller, Librăria Greger, Viena I, Schottenring».

Uli reciti această scrisoare, adresată d-rei Iuliana Hartvogt, în autobuzul cu care se înapoia acasă la ora prânzului.

Se simţea foarte mulţumit. Dacă Iuliana era într'adevăr aşa cum arăta în fotografie, atunci nu încăpea îndoială că va răspunde.

Adâncit în gândurile sale, nu lua în seamă nimic în jurul său.

Şi tânăra femee, care era aşezată pe banca din faţă merita puţină atenţie. Un tailleur sport verde, mula un trup subţire şi mlădios, iar cu pălărioara strengăreşte trasă pe o sprânceană, părea un vânător svelt. Mănuşile, poşeta şi pantofii erau deasemeni din antilopă verde. Insoţitorul ei, un domn guraliv nu o pierdea din ochi şi se străduia din răsputeri s'o impresioneze.

Doamna răspundea la numele de Jola Jalo iar, acel care făcea risipă de galanterie pentru a face să zâmbească, nu era altul decât directorul de teatru Tibor Rimes.

In cursul a cinci săptămâni, Rimes se îndrăgostise nebuneşte de noua sa vedetă.

Angajamentul obţinut, în condiţiuni atât de umilitoare, dovedise odată mai mult neîntrecuta iscusinţă a lui Bluecher.

Jola Jalo entuziasmă critica vieneză, fapt pentru care o bucură nespus de mult. Din păcate însă îl entuziasmase şi pe director. O urmăria pas cu pas, o copleşia cu dragostea, cu prietenia şi cu gelozia sa.

Rimes era într'atât de preocupat cu flirt-ul său, încât nu observă că Uli Feller, eroul unui oraş, călătoria în acelaş autobuz.

Uli, la rândul lui, recitind mereu scrisoarea, uită să coboare la staţia sa. Aruncându-şi întâmplător privirea pe fereastră, se desmetici şi se repezi spre ieşire. In aceeaşi clipă, îi căzu poşeta din mână, lângă femei. Uli o ridică, oferind-o fără să se uite la dânsa.

«Mulţumesc» spuse Jola Jalo.

«Mă rog»! făcu Uli Feller.

Atunci îl recunoscu Rimes.

«Uli, strigă el entuziasmat şi se pregăti să prezinte Jolei Jalo pe vestitul tânăr.

Dar n'apucă să spună ceva, că Uli îi răspunse grăbit un «Bună ziua» şi tulind-o pe uşă sări din mers.

La primul oficiu poştal, el depuse scrisoarea cu destinaţia Hamburg.

«Asta a fost Uli Feller!» îi explică Rimes.

«Da? rosti Jola Jalo, fără urmă de interes.

(Va urma)